

Et globalt økonomisk sammenbrud truer: Sidste chance for en ny vestfalsk fred! af Helga Zepp-LaRouche

17. marts 2020 – Med en kombination af foranstaltninger uden fortilfælde i moderne tid har præsident Putin nu reageret på Vestens skærpede sanktioner for at forsvare den russiske økonomi mod forsøg på at ødelægge Rusland, Putin og det "russiske system". På et møde med premierminister Mishustin og en række beslutningstagere, der tilsammen kan betragtes som et krigskabinet, annoncerede Putin, Mishustin og finansminister Siluanov foranstaltninger til nationalisering og kapitalkontrol.

Vi befinder os nu i ukendt farvand og dermed – afhængigt af, hvordan Vesten reagerer – i begyndelsen af en udvikling, hvor der enten vil ske et fuldstændigt sammenbrud af verdens økonomiske og finansielle system eller endog komme en ny verdenskrig, eller der vil blive etableret et nyt paradigme i de internationale forbindelser. Offentliggørelsen af Schiller Instituttets nye andragende, hvori der opfordres til en ny konference i traditionen fra den Westfalske Fred, kunne ikke være kommet på et mere belejligt tidspunkt.¹ For det burde stå klart for enhver tænkende person, at en fortsættelse af den optrapningsspiral over for Rusland, som USA, Storbritannien og EU nu udøver, indebærer risici, der kan løbe helt løbsk i løbet af meget kort tid.

NATO's største fejltagelse var og er at antage, at det kan fortsætte udvidelsen mod øst og indespærringen af Rusland i det uendelige uden at det fører til modforanstaltninger.

Alligevel havde Putin allerede på sikkerhedskonferencen i München i 2007 slået alarm, hvilket alle undtagen de døve burde have hørt, nemlig at en unipolær verdensorden ikke var acceptabel for Rusland. Putin havde den 17. december begrundet sine krav til USA og NATO om juridisk bindende sikkerhedsgarantier – efter i alt fem udvidelser af NATO mod øst – med, at han ikke havde mere plads til at trække sig tilbage. Otte års militære angreb på Donetsk- og Luhansk-republikkerne fra ukrainske styrker, hvor 14.000 russisktalende blev dræbt, blev stort set ikke omtalt i de vestlige medier. Putin fik ikke noget svar på kernen af sine krav.

Den økonomiske pendant, sanktioneerne, er en form for krigsførelse med det erklærede mål at ødelægge ikke blot Putin, men også Rusland og det "russiske system", som den franske udenrigsminister Le Drian erklærede med et så uforfalsket had, at han blev piftet tilbage af Macron og måtte trække sin udtalelse tilbage. Lignende udtalelser var allerede blevet offentliggjort den 25. januar og igen i slutningen af februar af to unavngivne repræsentanter for Det Hvide Hus. De sagde, at formålet med den amerikanske politik var at forhindre enhver økonomisk diversificering af Rusland væk fra olie og gas og at nægte landet adgang til udviklede teknologier. Det samme sagde Ursula von der Leyen.

De vestlige centralbanker reagerede på krigens start ved at konfiskere over 300 milliarder russiske aktiver og bekendtgøre sanktioner i samme stil som dem, der blev anvendt mod Iran, dvs. også ekstraterritorial anvendelse af amerikanske sanktioner mod tredjelande, samt udelukkelse af Rusland fra status som "mest begunstiget nation". I den imperialistiske fraktions husorgan i USA, Atlantic Council bloggen, afslører "eksperterne" Brian O'Toole og Daniel Fried sig under titlen: "Hvad er der tilbage at sanktionere?" ("Hvad kan vi ellers sanktionere?") og giver sig hen til fantasier om, hvordan den økonomiske krigsførelse mod Rusland kan optrappes. De

amerikanske og europæiske sanktioner havde overgået alle forventninger, på blot to uger havde de kastet den russiske økonomi ud i en depression, isolationen betød en katastrofe for den russiske befolkning, men yderligere optrapninger til en fuldstændig finansiel embargo og et fuldstændigt forbud mod alle transaktioner, import og eksport var på vej. Dette er Vestens sidste skridt for at afskære Rusland fra den globale økonomi.²

Tror forfatterne af denne politik virkelig, at alle stater, der ikke tilhører Vesten, dvs. inklusive Kina, vil underkaste sig dette diktat på samme måde, som det i vid udstrækning var tilfældet med Iran? Hensigten er tydeligvis at skabe så meget økonomisk kaos i Rusland, at Putin forhindres i at fortsætte sine militære aktioner i Ukraine, og at bringe den russiske befolkning i en sådan nød, at folk fra sikkerhedsapparatet vil afsætte Putin, eller at "det russiske system" vil bryde sammen, som Le Drian udtrykte det.

Putin har nu reageret på dette på en økonomisk måde, der passer til hans strategiske tankegang. På det nævnte møde annoncerede han en pakke af foranstaltninger til forsvar af den russiske økonomi. Fra nu af vil udenlandske virksomheder, der trækker sig ud af Rusland uden en forståelig grund, blive overtaget af en "ekstern (dvs. russisk) ledelse", og der vil blive indført streng kapital- og valutakontrol. Desuden betales gæld til udlandet nu kun i rubler (som i mellemtiden er blevet massivt devalueret), men disse kan kun veksles med russiske aktiver, der er blevet konfiskeret af de vestlige centralbanker. Udenlandsk valuta, der er tjent gennem eksport, skal stilles til rådighed for den russiske centralbank. Putin udstedte ligeledes en række foranstaltninger for at forsvare den indenlandske økonomi, såsom et seks måneders moratorium på alle betalinger i landbrugssektoren for at sikre en uforstyrret produktion.

Den amerikanske regerings talsmand Jen Psakis var overrasket over, at disse foranstaltninger havde bragt os tilbage til

“1917”, dvs. den russiske revolution. Faktisk er det imidlertid lykkedes Vesten gennem sin økonomiske krigsførelse at sætte repræsentanterne for den liberale økonomiske teori, som stadig har haft en betydelig indflydelse siden Jeltsin-perioden, skakmat. Meget tyder på, at Vestens sanktionsraseri vil vise sig at være en absolut boomerang for det transatlantiske finanssystem, som allerede er på randen af at implodere, og i stedet vil fremme fremkomsten af et alternativt finanssystem.

Sergei Glazyev, tidligere rådgiver for præsidenten, økonomiprofessor og medlem af det russiske videnskabsakademi, var relativt afslappet med hensyn til sanktionernes virkninger. Efter det sovjetiske systems sammenbrud vil der opstå en ny økonomisk orden, og det amerikanske system er nu ved at bryde sammen, Vesten er ved at ødelægge sig selv gennem de sanktioner, som det har indført. Det var nødvendigt at slippe af med dollaren, fordi en valuta, som man ikke kunne arbejde med, og som kunne indefryses i morgen, var værre end ubrugelig. Situationen er ikke let, men russerne bør ikke gå i panik, for Rusland har ingen grænser for økonomisk vækst og kan med de rigtige makroøkonomiske politikker opnå en økonomisk vækst på mindst 10 % om året og det allerede i år. Glazyev har skrevet en bog om årsagerne til den kinesiske økonomiske models succes og har længe foreslået, at Rusland indfører sin egen version af denne model.

Ideen om at isolere Rusland fuldstændigt og dermed “ødelægge det russiske system” er snarere et produkt af Vestens arrogante fantasier. Et stigende antal stater nægter at deltage i en ny blokdannelse og tilbyder sig i stedet som mæglere, f.eks. Pakistan, Indien, Tyrkiet, Israel, Sydafrika, Argentina, for blot at nævne nogle få. På kort sigt vil konsekvenserne af krigen i Ukraine og sanktionerne mod Rusland og Belarus dog få katastrofale konsekvenser for landbruget på grund af stigende priser på energi, gødning, pesticider osv. og dermed for sulten i verden, som truer ca. 400 millioner

mennesker i år.

Der er også fare for, at konfrontationen mellem USA og NATO, med EU som et vedhæng, og Rusland kan eskalere til en større krig, herunder muligheden for en atomkrig. Men selv hvis der "kun" sker et værre finansielt sammenbrud end det i 2008, kan verden blive kastet ud i et kaos, som kan blive undergangen for en stor del af menneskeheden.

Kun ved at give fuldstændig afkald på geopolitisk konfrontation og i stedet etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til interesserne for alle stater på denne planet, kan denne fare overvindes endegyldigt. Schiller Instituttets andragende i denne henseende, som foreslår en ny konference i den Westfalske Freds tradition, tjener til at samle alle de kræfter rundt om i verden, som er interesserede i et nyt politisk paradigme. Vi har et presserende behov for en ny model for forbindelserne mellem verdens nationer, som gør det muligt at løse menneskehedens eksistentielle problemer i fællesskab, som f.eks. at overvinde sulten i verden, pandemier, energi- og råvaresikkerhed gennem udvikling af nye teknologier som f.eks. fusionsenergi og rumforskning.

Det bedste, De, kære borgere og læsere af disse linjer, kan gøre for at genoprette verdensfreden og overvinde den økonomiske og finansielle verdenskrise, er at underskrive denne underskriftsindsamling og hjælpe med at sprede den så meget som muligt blandt Deres bekendte, i de sociale medier og i alle tænkelige fora.

I modsætning til, hvad medierne og mainstream-politikerne forsøger at fortælle os, er hverken Rusland eller Kina vores fjender, men vi må stå sammen som menneskehed, hvis vi skal overleve denne krise.

zepp-larouche@eir.de

Fodnoter:

1. se her.

2. se her.